

[H. C. Toft.]

på den danske jord. Den hjemmemarkedsordning, som blev gennemført i 1962, og som vi gik positivt ind for, kan vi tilslutte os nu som før.

Om bemyndigelsesloven, som vi ofte har benævnt denne lov, altså loven om afsætningsfremmende foranstaltninger for landbruget, vil jeg gerne derudover sige, at vi som ved tidligere lejligheder vender os mod den mulighed for etablering af centralt salg af landbrugsvarer, der åbnes gennem denne lovgivning. Det har vi tilkendegivet ved afstemninger her i salen, og her er vort standpunkt uforandret. Vi vender os som tidligere mod de diskriminationsmuligheder, der ligger i den udformning, som lovforslaget har.

Lovforslaget indeholder tillige det nye i forhold til tidligere lovgivning, at der åbnes adgang til opkrævning af en afgift for mælk på indtil 2 øre pr. liter mælk, og derudover gives der også mulighed for at opkræve indtil 50 øre pr. kg smør. Som det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen før gav udtryk for, betyder det i realiteten, at man kan opkræve en afgift på 4½ øre pr. liter mælk. Når man i lovforslaget opererer med et mælketilskud på 3 øre pr. liter, så åbnes der samtidig adgang til at opkræve en afgift af landmanden på 4½ øre pr. liter; vi står altså over for et lovforslag, der tilbyder landbruget 150 mill. kr., men samtidig står vi over for muligheden af, at man kan opkræve afgifter på op til et sted mellem 175 og 200 mill. kr. Vi må under udvalgsbehandlingen nøje have drøftet, hvad dette betyder.

Jeg vil allerede her gerne sige, at det selvfølgelig er af væsentlig betydning for os at medvirke til en lovgivning, der virker afsætningsfremmende. Vi vil på baggrund af de vanskeligheder, som fællesmarkedets landbrugsordning f. eks. for ost vil skabe for os i den kommende tid, medvirke til, at der stilles midler til rådighed for afsætningsfremmende foranstaltninger. Det er derfor, jeg gerne under udvalgsbehandlingen vil drøfte, om det ikke var rimeligere og rigtigere at anvende nogle af de midler, som stilles til rådighed ifølge lovforslaget som mælketilskud, på den måde, at de indgår i dispositionsfonden og udelukkende stilles

til rådighed for den sektor inden for landbruget, der hedder mejeribrugget.

Lovforslaget åbner adgang til, at det med hensyn til de afgifter, der kan opkræves på indtil 4½ øre pr. liter mælk, kan overlades udelukkende og alene til De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation at træffe bestemmelse om anvendelsen af midlerne. Vi mener ikke, det er rigtigt alene at overlade denne bestemmelse til dette ene organ. Også af hensyn til de synspunkter om eksportfremmende muligheder, som hersker i det udvalg, der arbejder vedrørende osten, må kondenseringsfabrikker og private mejerier have interesse i at medvirke til at give deres gode råd om anvendelsen af disse midler, og derfor vil vi under udvalgsbehandlingen også inddrage spørgsmålet om at få et bredere udsnit repræsenteret i den kreds, der skal træffe afgørelsen om anvendelsen af sådanne midler.

Vedrørende kornordningen, der nu foreslås af landbrugsministeren, vil jeg gerne først konstatere, at den følger de retningslinjer, vi ofte har givet udtryk for her i tinget, om en højere kornpris, både for brødkorn og foderkorn. Vi har direkte opfordret til, at der samtidig med en højere basispris for foderkorn indføres et månedligt tillæg til denne for at fastholde den højest mulige pris i høstmånederne, for at de likviditetssvage landmænd skulle sikres den højest mulige pris, når de nødvendigvis skulle sælge, idet vi har den opfattelse, at andre i håb om bedre priser ville udskyde salget og dermed mindske det samlede udbud omkring høst. Et enkelt år lykkedes det os at overbevise den tidligere landbrugsminister herom, men det var kun en stakket glæde.

Det er vor opfattelse, at havde man lyttet til vort råd sidst på vinteren 1964 og fremsat et kornlovsforslag for året 1964-65 på et tidligere tidspunkt, end man gjorde, med forhøjede priser og månedlige tillæg, eller havde man gennemført en kornlov efter de retningslinjer, der dengang var fremsat fra Landbrugsrådets side til en alternativ løsning af spørgsmålet, da havde vi fået sat en bremse på stigningstakten i svineproduktionen, og da havde vi kunnet opretholde en væsentlig højere pris på flæskeprodukter. Vi havde ikke fået den overfor-